

STRESZCZENIE

WSPÓŁCZESNA EUROPEJSKA ARCHITEKTURA DLA MUZYKI W PRZESTRZENI MIASTA.

Koniec XX wieku oraz początek XXI wieku to okres, w którym w Europie wzniesiono wiele nowych gmachów filharmonii, oper oraz sal koncertowych. Autor w swojej rozprawie doktorskiej bada przebieg tego zjawiska na tle historycznym oraz analizuje jego wpływ na współczesne miejskie przestrzenie publiczne, ze szczególnym uwzględnieniem styku pomiędzy architekturą dla muzyki a miastem oraz jego roli miastotwórczej. Opisując aktualnie panujące w projektowaniu obiektów widowiskowych trendy, szuka przyczyn zachodzących zmian w kreowaniu przestrzeni pomiędzy wnętrzem a zewnątrz budynków dla muzyki. Autor stara się udowodnić słuszność postawionej w pracy tezy, w której wskazuje że: ***"Powszechność oraz łatwość dostępu do dóbr kultury, w tym do muzyki, przy użyciu mass mediów oraz ewolucja współczesnych środków przekazu informacji, powoduje zmiany w kształtowaniu funkcjonalno-przestrzennym architektury dla muzyki na styku z otoczeniem."***

Praca składa się z pięciu głównych części. W pierwszej przedstawione zostało uzasadnienie wyboru tematu oraz zakres pracy, wykorzystane metody badawcze i aktualny stan badań wraz z literaturą przedmiotu. W drugiej części przybliżony został rys historyczny architektury dla muzyki oraz współczesna problematyka związana z tematem, w tym zmiana w sposobie dostępu do dóbr kultury spowodowana m.in. przez rozwój technologii. Trzecia część poświęcona jest wielokryteriowej analizie wybranych przykładowych budynków i przestrzeni w ich otoczeniu, które w opinii autora stanowią najbardziej reprezentatywne dla omawianego okresu realizacje. Wśród nich znalazły się między innymi Opéra Nouvel w Lyonie, Casa Da Musica w Porto czy też Siedziba Narodowej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia w Katowicach. Czwarta część pracy stanowi syntezę analiz wraz z oceną występowania omawianego zjawiska zmian w kształtowaniu funkcjonalno-przestrzennym na styku między architekturą dla muzyki a miastem. Część piąta zawiera podsumowanie przeprowadzonych badań oraz wnioski końcowe, które z nich się wyłaniają. Na podstawie otrzymanych wyników badań, autor wskazuje zmiany, które zaszły we współczesnej architekturze dla muzyki takie jak: wzrost znaczenia wewnętrznych przestrzeni publicznych, wytworzenie się płaszczyzn styku pomiędzy wnętrzem a zewnątrz, otwarcie na różnorodnych użytkowników. Dzięki przeanalizowaniu wybranych budynków, możliwe jest prześledzenie, które czynniki

doprowadziły do przekształceń w kreowaniu styku przestrzeni wewnętrznych architektury dla muzyki z miastem.